

Словник-жартівник

Вихляси – запої.
Круть-верть – спінінг.
Лимонка – мільйонерка.
Самогонка – їзда на самокаті.
Лізинг – плазування.
Мітинг – позначка.
Самітник – учасник саміту.

Флоріан БОДНАР.
Чернівецька обл.

• МАЙЖЕ З НАТУРИ

ПІЛЬГОВА ПУТІВКА

ДО САНАТОРІЮ прибула нова партія пацієнтів. У приймальню відділенні до чергового лікаря по черзі зверталися люди з набряками під очима та іншими ознаками хронічної хвороби. Аж ось до столика підійшла дебелия дама середніх років з рум'янцем на всю щоку, одягнена кокетливо і з претензією на моду. Зручно вмовити у кріслі, вона манірно простягнула путівку.

– А де ваша санаторно-курортна карта? – запитав лікар.

– Ах, довідка... довідка у мене є... З нашої поліклініки...

І «хвора» почала ритися у своїй сумці.

– Ні, ні, шановна, нам потрібна не довідка, а саме санаторно-курортна карта. Санаторій у нас – спеціалізований: ми лікуємо нирки.

– Ну що ж... Нирки у мене теж є. Підлікуєте їх, хто ж стане заперечувати...

– Але якщо у вас немає хвороби нирок, навіщо вам варто залишатися у нас.

– Ось тобі маєш! – чарівна посмішка зникла з лиця дами і проглянула сварлива маска колишньої базарної перекупки. – Я півроку клопотала про пільгову путівку, врешті-решт її вибила, і раптом – здрасте!

– Але зрозумійте, що вам самій буде не дуже приємно тут! – сказав лікар.

– Про мене можете не турбуватися: за себе я вмію постояти!

– Так, але у нас, наприклад, спеціальна ниркова дієта.

– Ну і що?

– Як – «і що»? Ми всі страви подаємо без солі.

– Невже мені важко самій посолити суп чи біфштекс?

– Якраз біфштексів не буде: м'ясні страви для наших пацієнтів заборонено.

– Отаке! Забавно... Хоча, зрештою, я можу докупити ковбаси чи консерви і доручити шеф-повару приготувати мені у приватному порядку.

– Це категорично забороняється!

– А ви навіть і не дізнаєтеся про це. Обладка буде між нами: я й шеф-повар домовимося і... До речі, він хороший кулінар? Терпіти не можу цього масового «харчу», як у забігайлівках!

– Наш повар – фахівець-дієтолог.

– Який фахівець?!

– Дієтолог. Він має освіту в ма-

стабі...

– Ну, це його справа, які у нього там масштаби. А особисто я люблю смачно поїсти і сподіваюся, що у вас... За ті гроші, що я заплатила, вибиваючи пільгову путівку, маю отримувати відмінний блюдаж!

– Вибачте, який «блюдаж»?!!

– Ви що, не знаєте цього слова? А ще фахівець, медик... Ну, гаразд. Скажіть мені: в який корпус мене поселите? І потім: мені потрібна одномісна палата класу люкс! Терпіти не можу жити разом з малознайомими бабами...

– Але зрозумійте ж, шановна, що вам не можна залишатися у нас!

– Ні, якщо вже я приїхала сюди, то залишусь тут за будь-яку ціну! Які у вас є розваги для пацієнтів? Ну кіно буде, це ж я і без вас знаю. А як щодо танців? Танцювальний з паркетом? Чи підлога, як в парках, – з гудрону?

– Танців у нас взагалі немає: не ті хвори.

– Хорошеньке діло!.. А як же курортники розважаються?

– Процедурами розважаються.

– Отаке! Забавно... А що за процедури хотілося б знати?

– Ну, вони різні... Уколи, наприклад...

– Ні, цього я терпіти не буду! Щоб за мої гроші мене б ще й кололи... Ні-за-що! А які це процедури?

– Грязь у нас є.

– Ну, зараз брудно не лише у вас.

– Я маю на увазі лікувальну грязь.

Вибачте, ми марнуємо час. Вам доведеться назад повертатися...

– Ви що, знущастесь?! Я стільки грошей і сил затратила заради пільгової путівки! Якби ви знали, кого мені довелось поставити на ноги, щоб потрапити сюди... Це, врешті, питання самолюбства!

– Та зрозумійте: ваше місце потрібне справді хворій людині!

– Ви, між іншим, мене ще не оглядали. Ще нічого невідомо. Може, я хворіша за всіх цих ваших... з нирками!

– Тоді пред'явіть санаторно-курортну карту.

– Та що ви завели – «карту, карту!»! До чого тут карта? Лікувати ж ви будете не карту, а мене!

– Від чого лікувати?

– Від чого треба, від того й будете лікувати. Наприклад, я думаю, що у мене миски не в порядку.

– Які миски?!!

– Ниркові. В одній моєї приятельки було запалення цих мисок, і вона мені розповідала, що з нею відбувається. Так у мене – буквально те саме буває.

– Ви, мабуть, маєте на увазі ниркові балії?

– А чи не все одно – миски, каструлі?... Головне, у мене є що лікувати!

– І все-таки ми не можемо вас взяти.

– А я скаржитися буду!

– Ваше право.

– Якщо визнаєте мої права, чому ж ви не хочете визнати мою путівку?

– Я ж сказав: ваш профіль не підлягає лікуванню в нашому санаторії.

– Ага! Виявляється, тут вибирають хворих за профілем! До речі, у мене не такий вже поганий профіль. Мені навіть говорили, що саме в профіль я схожа на одну грецьку богиню – не пам'ятаю зараз, як її звати, але...

– Вибачте, я маю на увазі профіль вашої хвороби.

– Що тільки не видумують, аби відмовити! У хвороби, бачте, є профіль... Коротше кажучи: куди ви мене поселите?

– Нікуди. Заберіть вашу путівку.

– А якщо не заберу?

– У такому разі ми самі її повернемо.

– Тільки спробуйте! Ви ще не знаєте, які у мене зв'язки... Вас за це так можуть притиснути, що не тільки ваші нирки, а весь ваш організм опиниться чортзна-де! Це ж вам обіцяю! Для мене це питання самолюбства!

– Повторюю: в нашому санаторії повинні лікуватися ті, хто дійсно хворий.

– Знову двадцять п'ять! Невже казати все спочатку?..

– Наша бесіда закінчена.

– Ні, це вам тільки так здається, що закінчена. Ви ще пошкодуєте, що знехтували мною і моєю путівкою! Ви ще пошкодуєте!

– Я знаю: для вас це питання самолюбства... Та-ак, хто в черзі наступний? Прошу підходити!..

Встаючи, розлючена дама перекинула крісло і напролом попрямувала до дверей, ледь не збивши з ніг хворого, який підходив до столика лікаря. Обличчя її палало від люті, губи шепотіли щось незрозуміле, але, очевидно, дуже грізне. Присутні в приймальню відділенні мимоволі відступили, щоб не потрапити під цей розлючений танк...

Віктор АРДОВ.

(Із книги «Так воно буває».)

• ЛІТЕРАТУРНА ПАРОДІЯ СЕБЕ ШУКАЮ

Себе шукаю у вирі вулиць,
Себе шукаю в затишші лампи,
Себе шукаю в широких вікнах –
Ні там, ні тут мене немає.

Оксана Ковалівна.

(Збірка поезій).

І де я ділась, скажіть, люди?
Куди шукать себе іти?
Блукаю день і ніч усюди,
Себе не можу віднайти.
Кого де стріну чи застану:
– Чи не стрічали, – кажу, –десь
Мене, Ковалівну Оксану,
Одну з столічних поетес?
Той посміхнеться, той відступить,
А той в одвіт кивне лише,
А дехто пікою покрутить,
Зведе плечима і усе.
Курсую трасами й по шпалах,
Перемагаю біль і ляк.
На вокзалах сплю і в підвалах,
Та не знайду себе ніяк.

Петро САВЧУК.

Хмельницька обл.

Запитаннячко

• Що нам іще реформувати, якщо вже нічого розкратити?

Корисні поради

• Якщо вам більше ні за що взятися, то візьміться, врешті-решт, за розум.
• Якщо на зріст не вдалися – не засмучуйтеся! Це можна легко надолужити вагою.

Мал. Анатолія МАГДИНИЧА.

Народні устїшки

Відвідувач ресторану, побачивши там лише один вільний столик, сїдає за нього. Через хвилину підбігає офіціант і попереджає:

– Вибачте, але цей столик уже зайнято!

– Ну так забери його в інше місце, а мені принеси вільний столик!

***

Чоловік напідпитку пізно ввечері приходив додому. На порозі його стрічає дружина і сердито наказує:

– Ану дихни!

Чоловік у відповідь:

– А тобі що, повітря не вистачає?

***

– Лікарю, у мене безсоння і склероз. Серед ночі прокинувся, їду в туалет, а потім до ранку не можу заснути.

– Ясно. А як склероз проявляється?

– Забуваю повернутися з туалету...

Оголошення. Реклама

• «Досвідчений експерт-політолог виконає корекцію точок зору політичних опонентів. Дорого!»
• «Кафе «Загадка» пропонує нову послугу для клієнтів. Тепер офіціант приносить їм два рахунки, один з яких достовірний. Клієнти повинні самі вгадати який рахунок і оплатити вказану суму».
• «Продаю дзеркало нижнього виду».

• БАЙКА В ПРОЗІ

Це Та Голова

ЩЕ ПОВНИЙ сил і здоров'я Гребінець часто нудьгував, лежачи в кишені Господаря. Роботи йому з кожним днем було все менше й менше. Дійшло до того, що на хазайській голові лишлася всього одна-однісінька волосина. Як уже

не пестив її Господар, але якось уранці Гребінець ненавмисно зачепив ту волосину у висмикнув. І залишився безробітним.

Мораль: не тій Голові служив.

Фелікс КРИВІН.

м. Ужгород.

Думки вголос

Буває й таке: наче добре закінчилося, але ж починалося значно краше.

Чого тільки в мене нема! От якби все це в мене й справді було...

Безглуздя давно б не існувало в нашому житті, якби не було таким працелюбним.

Як багато ми ще не здійснили! А скільки нам іще належить не здійснити...

Нашому народу дай волю – так він взагалі почне щасливо жити!

Микола ЛЕВИЦЬКИЙ.

Київська обл.

• І СМІХ І ГРІХ

Долюбився...

Казав, коли зустрів Марину:

– Любити буду до загину!

А через рік подався до Тамілі:

– Любити буду до могили!

Ще через два стрів Нонну,

Клявся їй любити до скону!

Як здибав Клаву на концерті

(Йшов п'ятий рік...):

– Моя ти до смерті!

На сьомий рік знайшов Людмилу,

Вона... й звела його в могилу.

Валентин КИРИЛЕНКО.

**Архів "зорянського"
гумору на сайті:
www.zorya.poltava.ua**

Мал. Юрія КУХАРЕНКА.